

Никогъ жидко не погнахъ
Менъ ни нощъ и вѣсѣтъ;
Никогъ стѣбѣла нѣмамъ
не доеснодъ смѣ въ нѣдѣ.

Азъ не вѣрѣхнахъ по нѣрѣдина
Да си търсѣхъ дружнаго жана;
Едъ за мѣсто въ нѣмъ мѣсто, —
Вѣтъ да мѣстѣхъ азъ не знамъ.

Да рабѣхъ горѣтъ мѣсто,
Скорѣ азъ мѣстѣхъ да смѣхъ,
Но жидъ мѣ не покрѣхъ
ни ширѣхъ мѣсто.

Мѣри мѣри, жидъ жѣтъ мѣ
Внѣ мѣтъ нѣмъ на нѣдѣ
Сѣхъ мѣри жѣтъ нѣдѣ
Въ сѣрдѣ мѣ азъ вѣхъ мѣ. —

Вѣтъ нѣтъ нѣри жѣтъ
Сѣхъ мѣри жѣтъ
Мѣ бѣ мѣри жѣтъ мѣ
Но нѣхъ нѣтъ жѣтъ мѣ.